

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Karla Kudláčka v právní věci žalobce **L. S.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2012, č.j. KrÚ 25951/2012/ODSHI/14,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalovanému **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 25.6.2012 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.4.2012, č.j. KrÚ 25951/2012/ODSHI/14, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 10.2.2012, č.j. MAG-12B-449/SSÚ-2011-VI, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam bodů byl potvrzen, a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalobce v části I. žaloby zrekapituloval obsah svého odvolání proti rozhodnutí magistrátu a způsob a důvod rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání. Část II. pak věnoval odůvodnění žaloby, když jeho argumentace se fakticky soustředila do jediného žalobního bodu:

Žalobce nedosáhl 12 bodů, neboť se nedopustil přestupku, k jehož spáchání mělo dojít dne 25.7.2007 v obci Sezemice. Žalobce souhlasí se žalovaným v tom, že správní orgán zkoumá pouze to, zda pro všechny záznamy bodů existují způsobilé podklady, zda byly záznamy provedeny v souladu s těmito podklady a zda počet bodů odpovídá příloze k zákonu číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Pokud však žalobce spáchání konkrétního přestupku sporuje, musí být existence způsobilého podkladu prokázána, nesmí o tomto existovat pochybnost. V této souvislosti žalobce po shlednutí pokutového bloku na č.l. 25 správního spisu namítá, že podpis není jeho vlastním podpisem. Žalobce zpochybňuje, že by mu někdy v minulosti byl předán pokutový blok ze dne 25.7.2007. Z kopie (ve správním spise není založen originál a tedy nelze prokázat jeho autentičnost) pokutového bloku vyplývá, že totožnost žalobce byla zjišťována z cestovního dokladu a že se přestupku měl dopustit při řízení osobního vozidla RZ „X“. Toto vozidlo je služebním vozidlem žalobce, s nímž žalobce absolvuje řadu zahraničních pracovních cest a nechává proto své cestovní doklady trvale ve vozidle. V době od 23.7. do 26.7.2007 měl žalobce svůj služební vůz v autoservisu a tedy tu existovala objektivní překážka pro použití tohoto vozidla. Žalovaný však uvedené námitky nehodnotil, vycházel z toho, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam, tedy nezjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, nezjistil rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce, nepostupoval v souladu se zásadou „v pochybnostech ve prospěch“, tedy jednal v rozporu se zásadami spravedlivého procesu, porušil zásadu materiální pravdy a své rozhodnutí řádně neodůvodnil, tudíž způsobil jeho nezákonnost.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 3.9.2012, kterým setrval na právním názoru vysloveném v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobní námitky označil za v podstatě shodné s námitkami odvolacími a z tohoto důvodu v plném rozsahu odkázal na napadené rozhodnutí, v rámci něhož se s nimi vypořádal. V závěru svého vyjádření navrhl podanou žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, když účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (oba konkludentně, když nereagovali ve lhůtě dvou týdnů na výzvu k vyjádření se, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, ačkoliv byli ve výzvě poučeni, že v případě, že nevyjádří v dané lhůtě svůj nesouhlas, bude se mít zato, že s takovým postupem souhlasí). Soud přitom v souladu s § 75 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ze stavu k datu 23.4.2012, kdy bylo rozhodnutí žalovaného vydáno, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. Dospěl přitom k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Ze správního spisu vyplynuly níže uvedené okolnosti:

Dne 27.9.2011 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů ke dni 15.9.2011 spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu a sdělením o pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Žalobce podal proti provedenému záznamu bodů dne 3.10.2011 včasné neodůvodněné námitky. Podáním doručeným magistrátu dne 10.10.2011 pak tyto námitky prostřednictvím

zvolené zástupkyně odůvodnil tak, že napadl záznam bodů na základě rozhodnutí Městské policie Dašice vydaného v blokovém řízení dne 25.7.2007 na zaplacenou pokutu 1 000,- Kč za přestupek spočívající v jízdě rychlostí 69 km/h namísto 50 km/h, na základě kterého byly žalobci do karty řidiče připsány 2 body. Žalobce výslovně uvedl, že se přestupku nedopustil, v blokovém řízení nebyl projednáván, pokutu neplatil a podal podnět k zahájení přezkumného řízení ke zřizovateli Městské policie Dašice, aby docílil zrušení nezákonného rozhodnutí. Rovněž odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76, zdůraznil, že oznámení o přestupku nemůže být důkazem spáchání přestupku žalobcem, a navrhl vyžádání si spisu o jeho přestupku spáchaném údajně dne 25.7.2007.

Správní orgán I. stupně po obdržení uvedeného podání odůvodňujícího již podané námitky řízení přerušil do vyřešení přezkumného řízení ve věci blokové pokuty uložené žalobci dne 25.7.2007.

Dne 24.1.2012 bylo magistrátu doručeno sdělení Krajského úřadu Pardubického kraje o tom, že přezkumné řízení nelze zahájit, neboť podnět žalobce byl podán po uplynutí zákonem (*zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů – poznámka soudu*) stanovených lhůt. Po obdržení tohoto sdělení magistrát žalobci oznámil pokračování řízení o námitkách.

Žalovaný do správního spisu obstaral mimo jiné jako podklad svého rozhodnutí:

- ověřenou kopii dílu A pokutového bloku č. Z 0088301 série LZ/2006, na němž jsou uvedeny jméno, příjmení, datum narození a bydliště žalobce s tím, že totožnost byla ověřena na základě pasu, dále identifikace spáchaného přestupku, popis přestupkového jednání, výše uložené pokuty 1 000,- Kč, místo a datum vystavení bloku, identifikace osoby pokutu ukládající a podpis přestupce pod kolonkou „potvrzuji převzetí dílu B pokutového bloku dne 25.7.2007“,
- doklad o úředním měření č. 3818/07 měřidlem LIDAR ProLaser III dne 25.7.2007 ve 14:21:50 hodin obsahující vedle popisných údajů též fotografii vozidla, které mělo překročit v obci Sezemice povolenou rychlost 50 km/h, neboť jelo rychlostí 69 km/h, z níž je patrné, že daným vozidlem byla modrá dodávka značky Opel a RZ 1E5 0831.

Rozhodnutím ze dne 10.2.2012, č.j. MAG-12B-449/SSÚ-2011-VL správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a provedené záznamy bodů v registru řidičů potvrdil.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, v němž označil postup magistrátu za nesprávný a nezákonný, když podle něj magistrát nedbal základních zásad činnosti správních orgánů. Zopakoval, že se přestupku dne 25.7.2007 nedopustil, a že samotné oznámení o spáchání přestupku a uložení sankce za něj nemůže být dostačujícím důkazem správnosti zaznamenaných bodů v registru řidičů, v případě pochybností je třeba si vyžádat důkazy další, např. část pokutového bloku, což správní orgán I. stupně v dané věci neučinil. Výslovně žalobce uvedl: „Jediným relevantním podkladem pro provedení záznamu do registru řidičů může být pouze správní rozhodnutí, které bylo vydáno v souladu se zákonem. V projednávané věci však žádné takové rozhodnutí neexistuje a ani správní orgán v rámci tohoto řízení nezajistil žádný důkaz o tom, že by takové rozhodnutí bylo v minulosti vydáno.“ Konečně pak rozhodnutí správního orgánu I. stupně vytknul, že není náležitě odůvodněno, neboť odůvodnění obsahuje doslovné přepisy podání účastníka a opisy spisového materiálu a není z něj zřejmé, k jakým skutkovým zjištěním správní orgán dospěl a jakými úvahami se řídil.

Žalovaný o podaném odvolání rozhodl tak, že ho napadeným rozhodnutím zamítl jako nedůvodné a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, již v námitkách žalobce zpochybnil spáchání přestupku dne 25.7.2007, když uvedl, že se přestupku nedopustil, v blokovém řízení nebyl projednáván, pokutu neplatil, a současně s odkazem na rozhodnutí NSS ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76, navrhl, aby si správní orgán I. stupně vyžádal spis týkající se přestupku údajně spáchaného dne 25.7.2007, neboť oznámení o přestupku není dostatečným podkladem pro záznam bodů v případě, že žalobce spáchání přestupku zpochybňuje. Správní orgán I. stupně na žalobcovy námitky reagoval tak, že obstaral do spisu podklady týkající se sporného přestupku, včetně dílu A pokutového bloku č. Z 0088301 série LZ/2006 vystaveného dne 25.7.2007 Městskou policií Dašice a dokladu o úředním měření č. 3818/07 měřidlem LIDAR ProLaser III dne 25.7.2007 ve 14:21:50 hodin a následně ve svém rozhodnutí osvětlil, proč považoval námitky žalobce za nedůvodné. Byť se lze ztotožnit se žalobcem v tom (žalobce toto namítal v odvolání proti rozhodnutí magistrátu), že magistrát zbytečně opisoval do odůvodnění svého rozhodnutí písemná vyjádření žalobce, nelze mu dát za pravdu v tom, že magistrát považoval za způsobilý podklad k zápisu bodů za přestupek spáchaný dne 25.7.2007 oznámení tohoto přestupku. Naopak, magistrát správně na straně 4 svého rozhodnutí uvedl, že: „Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání.“ Další jeho argumentace se pak již týkala konkrétně pokutového bloku, když v úvodu strany 5 poznamenal, že: „Podepsáním blokové pokuty se řidič doznává ke spáchanému přestupku a svým podpisem stvrzuje jeho platnost, čímž se rozhodnutí o přestupku stává pravomocným.....záznam v registru řidičů provede příslušný obecný úřad obce s rozšířenou působností.....v souladu s přílohou Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za toto jednání dle zákona č. 361/2000 Sb. (silniční zákon) v platném znění.“ Konečně na straně poslední svého rozhodnutí pak správní orgán I. stupně k pokutě uložené žalobci dne 25.7.2007 výslovně uvedl: „Uložená bloková pokuta zpochybňovaná panem Soukupem byla vydána na místě v blokovém řízení podle ustanovení § 84 zákona o přestupcích. Převzetí pokutového bloku pan Soukup potvrdil svým podpisem a tím je považováno toto rozhodnutí za platné. Jak vyplývá z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení lze vydat pouze za předpokladu, že přestupek je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit, resp. vyslovil s takovým postupem souhlas.“

Správní orgán I. stupně se tedy s námitkami žalobce vypořádal a žalobce jeho argumentaci nijak nezpochybnil. V podaném odvolání namítal pouze, že správní orgán I. stupně vycházel z oznámení o přestupku jako podkladu způsobilého pro záznam bodů v registru řidičů, tedy postupoval v rozporu se zákonem, přičemž odkazoval na rozsudek NSS č.j. 5 As 39/2010-76, ze dne 24.8.2010. Tuto jeho námitku žalovaný vyvrátil, když správně poukázal na to, že magistrát vycházel i z pokutového bloku a dospěl k závěru, že body byly

zapsány zcela v souladu se zákonem (strana 5 rozhodnutí žalovaného). Žalovaný přitom neopakoval argumentaci správního orgánu I. stupně, naopak zdůraznil na stranách 5 a 6 svého rozhodnutí, že prvoinstanční rozhodnutí splňuje všechny zákonné náležitosti, správní orgán I. stupně se v něm vypořádal s žalobcovými námitkami, žalovaný neshledal v postupu magistrátu žádná pochybení, záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny správně a bezchybně. Takovýto postup žalovaného, tj. ztotožnění se s rozhodnutím správního orgánu I. stupně za předpokladu, že toto je v souladu se zákonnými požadavky, mimo jiné i reaguje na veškeré účastníkem řízení vznesené námitky, připomínky a návrhy, je zcela v pořádku, neboť rozhodnutí odvolací tvoří s rozhodnutím prvoinstančním materiálně jeden celek a není třeba tedy v něm znovu říkat již jednou (správním orgánem I. stupně) vyřčené. Ostatně i NSS judikuje, že v zájmu srozumitelnosti a hospodárnosti lze použít odkazu na předchozí rozhodnutí – k tomu srovnej např. rozsudek NSS ze dne 2.7.2007, č.j. 4 As 11/2006-86, podle kterého: „...sluší se uvést, že i NSS často odkazuje na závěry již v řízení učiněné, jak již krajským soudem či žalovaným, neb i v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již správně vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry, přičemž pokud u přezkumného orgánu padne shoda na učiněných závěrech, není důvodu, proč by na ně nemohlo být odkázáno.“

V žalobě žalobce zopakoval, že přestupek dne 25.7.2007 nespáchal, a následně uvedl, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, totožnost řidiče byla zjišťována z cestovního dokladu, ovšem on nechává cestovní doklady v daném vozidle, protože ho používá jako služební vozidlo k zahraničním cestám, ve dnech 23.7. až 26.7.2007 bylo toto vozidlo v autoservise, proto nemohlo být použito k jízdě.

Jedná se o zcela novou argumentaci, která doposud nebyla žalobcem užita. V námitkách žalobce tvrdil toliko, že přestupek nespáchal, pokutu nezaplatil, v odvolání napadal postup správního orgánu I. stupně, jemuž vyčítal, že za způsobilý doklad k záznamu bodů považoval pouhé oznámení o spáchání přestupku a uložené sankci (shora soud rozebral, že tato odvolací námitka byla mylná a odporuje obsahu správního spisu, včetně prvoinstančního rozhodnutí), a nyní najednou přichází s tvrzením o tom, že podpis na pokutovém bloku není jeho podpisem, že v inkriminovaný den bylo dané vozidlo v autoservise, tudíž s ním nemohl být spáchán přestupek, a naznačuje možnost zneužití jeho cestovních dokladů (nechává je ve služebním vozidle).

Podle § 82 odst. 4 věty první správního řádu: „K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.“

Podle § 89 odst. 2 správního řádu: „Odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“

V citovaných ustanovení správního řádu jsou zakotveny zásady koncentrace řízení (§ 82 odst. 4) a omezeného odvolacího přezkumu (§ 89 odst. 2), z čehož plynou důsledky i pro soudní řízení správní. Řízení před správním soudem je na jedné straně zvláštním typem řízení, jehož

účelem a smyslem je dohled nad zákonností rozhodování správních orgánů a které v žádném případě nelze považovat za jakési pokračování správního řízení. Na stranu druhou, je-li účastník správního řízení v případě podání odvolání ve vztahu k novým skutečnostem a důkazům omezen tak, že tyto může uvádět, resp. navrhopvat jen tehdy, nemohl-li je uvést (navrhnout) dříve, nelze připustit, aby ve správní žalobě podané proti odvolacímu rozhodnutí odvolacímu orgánu vytýkal, že tento se nevypořádal se skutečnostmi či důkazy, které účastník řízení tvrdí či navrhuje až v podané žalobě. Jinými slovy řečeno, žalobce může v žalobě neomezeně vznášet hmotněprávní námitky, v námitkách procesního charakteru je ovšem omezen již zmíněnou koncentrační zásadou dle § 82 odst. 4 věty první správního řádu. K tomu lze příkladmo uvést citaci z rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 26.8.2008, č.j. 7 Afs 54/2007-62: „...žalobce zajisté nemůže účinně zpochybňovat zákonnost postupu žalovaného správního orgánu a vytýkat mu jako procesní vadu, že se nevypořádal se skutečnostmi či právními námitkami, které ve správním řízení neuvedl nebo které uplatnil opožděně, může však bez omezení namítat nesprávné právní posouzení věci, k němuž žalovaný svým postupem dospěl. Obdobně pak výše uvedené platí pro případy, kdy odvolací řízení proběhlo již podle z. č. 500/2004 Sb., správní řád.....Pokud je tedy odvolací orgán povinen zabývat se podaným odvoláním v zásadě jen v rozsahu uplatněných námitek (přičemž zákon umožňuje v případě veřejného zájmu i rozsah větší), nemůže zajisté žalobce (obdobně jako v předchozím případě) účinně namítat jako procesní vadu, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nebylo přezkoumáno v celém rozsahu, uvedená skutečnost ho však nikterak neomezuje v nalézání jiných vad řízení či nezákonností hmotně právních.“

Vzhledem k tomu, že žalobce námitky podpisu, cestovních dokladů a umístění auta do autoservisu vznesl až v žalobě a ve správním řízení ani jednu z nich neuplatnil, nemohl se jimi soud věcně zabývat a musel je odmítnout jako nedůvodné.

Nad rámec vyřčeného však soud pro úplnost uvádí: Ani v případě, kdy by soud tyto námitky věcně hodnotil, nemohl by žalobci dát za pravdu. Jak žalobce sám uváděl, správní orgány nebyly oprávněny přezkoumávat správnost rozhodnutí o přestupku, mohly v námitkovém řízení hodnotit toliko, zda existuje způsobilý podklad k provedení záznamu bodů, zda záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu. Ve správním spise je založen pokutový blok č. Z 0088301 série LZ/2006, který má všechny zákonem vyžadované náležitosti, včetně specifikace spáchaného přestupku, výše uložené pokuty, identifikace rozhodující osoby a podpisu přestupce. K tomuto pokutovému bloku byl připojen doklad o úředním měření č. 3818, jehož součástí je zcela zřetelná fotografie modré dodávky Opel, RZ 1E5 0831, u níž je umístěn text dokumentující překročení stanovené rychlosti 50 km/h dne 25.7.2007 ve 14:21:50 hodin v obci Sezemice, když jí byla naměřena rychlost 69 km/h. Již jen tyto dva podklady ze správního spisu vyvracejí námitky žalobce, neboť z pořízeného dokladu o úředním měření je zcela jasné, že žalobcovo služební vozidlo Opel, RZ 1E5 0831, se dne 25.7.2007 ve 14:21:50 hodin nenacházelo v autoservise, ale v obci Sezemice, kde jelo vyšší, než dovolenou, rychlostí. Podoba řidiče není z fotografie zřejmá, nicméně žalobce neuváděl, že by dané vozidlo řídil někdo jiný, proto nemůže obstát ani další jeho tvrzení, že přestupek nespáchal a pokutový blok nepodepsal. V blokovém řízení lze přestupek projednat pouze tehdy, je-li spolehlivě zjištěn, nestačí-li domluva a přestupce je ochoten zaplatit pokutu (§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích). V případě nezaplacení pokuty na místě je pak dokladem o

splnění všech těchto podmínek právě pokutový blok podepsaný přestupcem, neboť je třeba mít postaveno najisto, že skutečně přestupek byl spolehlivě zjištěn, přestupce souhlasil s jeho projednáním formou blokového řízení a byl připraven zaplatit pokutu, pouze tak z nějakých důvodů neučinil ihned na místě (např. kvůli nedostatku hotovosti). Takovou jistotu lze získat právě podpisem přestupce na bloku. Blok je vypisován jedině v přítomnosti přestupce, když on je účastníkem blokového řízení a jeho souhlasu je třeba pro vedení tohoto speciálního typu přestupkového řízení. Těžko lze pak uvěřit tomu, že v daný čas se v obci Sezemice nacházelo služební vozidlo žalobce, které jelo vyšší, než povolenou, rychlostí a v němž byly umístěny žalobcovy cestovní doklady (dle tvrzení žalobce v žalobě), že vozidlo bylo zastaveno Městskou policií Dašice, že bylo provedeno blokové řízení a přitom podpis na pokutovém bloku není žalobcův. K tomu přistupuje i fakt, že žalobce tyto námitky vznesl až v žalobě, poté, co zjistil, že jeho dosavadní obrana byla neúspěšná. Soud tedy uzavírá, že i v případě věcného přezkumu by žalobcovy námitky hodnotil jako nedůvodné, resp. účelově vznesené.

Pokud se týká žalobcových obecných výtek, že žalovaný nezjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, nezjistil rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce, nepostupoval v souladu se zásadou „v pochybnostech ve prospěch“, tedy jednal v rozporu se zásadami spravedlivého procesu, porušil zásadu materiální pravdy a své rozhodnutí řádně neodůvodnil, tudíž způsobil jeho nezákonnost, i tyto soud hodnotil jako nedůvodné. Po prostudování správního spisu soud dospěl k závěru, že správní orgány správně přezkoumaly toliko existenci způsobilého podkladu, soulad zapsaných bodů s tímto podkladem a přílohou k zákonu o silničním provozu, jejich rozhodnutí mají všechny zákonné náležitosti, vypořádávají se se všemi žalobcem vznesenými námitkami a soud rovněž neshledal žádné procesní vady řízení, které by způsobilily nezákonnost napadeného rozhodnutí. Konstatování soudu je takto obecné, protože i námitky žalobce jsou obecné, nepodložené individualizovanými skutkovými tvrzeními. Pouhé konstatování o porušení zákona, případně některých jeho ustanovení, nebo obecné tvrzení o krácení na právech není konkrétním žalobním bodem. Je přitom povinností žalobce, aby uvedl, jakých konkrétních pochybení se správní orgány dopustily tak, aby soud mohl konkrétně reagovat. Soud není povinen ani oprávněn za žalobce domýšlet, z jakých konkrétních důvodů pokládá žalobce žalované rozhodnutí za nezákonné. V tomto ohledu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: „Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat.....míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“

Soud tedy uzavírá, že žalobcovy námitky shledal z důvodů výše podrobně rozebraných nedůvodnými, proto postupoval podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení, naopak toto právo náleželo úspěšnému žalovanému, kterému však podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20.9.2012

JUDr. Jan Dvořák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová